

med at de har en dansksproget lærer, også har en tosproget lærer. Det synes jeg er interessant.

Jeg havde ellers i en kommentar til hr. Carsten Hansen sagt, at artiklen fra Berlingske Tidende ville jeg ikke kommentere, men jeg vil godt komme med en enkelt kommentar. Det er generelt mit indtryk af folkeskolen i dag, at hvis man prioriterede i folkeskolen, eller hvis man økonomistyrede, hvis man kan sige det sådan, hvis man så på, hvordan man bruger ressourcerne på den bedst mulige måde, hvis man tog de gode stumper fra vores 1.700 folkeskoler og satte dem sammen, så ville vi simpelt hen kunne få ubeskrivelig meget mere folkeskole for pengene, end vi gør i dag, for der er meget, meget stor forskel på de ressourcer, som kommunerne sætter af.

Kl. 10.45

Min opfordring til kommunerne skulle jo være, at de skulle være bedre til at lære af hinanden med hensyn til, hvordan de bruger ressourcerne. Og så er jeg helt sikker på, at de kommuner, som vælger, at de vil fastholde modersmålsundervisningen, måske endda udbygge modersmålsundervisningen i forhold til i dag, også vil have mulighed for at finde ressourcerne. Det er jeg fuldstændig overbevist om.

Lene Jensen (S):

Det er alt for sjældent, at vi i Folketinget kapper 1 meter af højden og bevæger os i børneperspektiv. Det vil jeg forsøge at gøre, når jeg skal forholde mig til regeringens forslag om modersmålsundervisning og om tidlig sprogstimulering.

For Socialdemokratiet er det faktisk barnet, det handler om, og i det her tilfælde de tosprogede børn. Det er et element af deres fremtid og deres forudsætninger for at mestre det danske sprog i både skrift og tale og dermed deres muligheder for indlæring og integration, der er på dagsordenen, og ikke noget som helst andet.

Regeringen foreslår at fjerne forpligtelsen og pengene og dermed de facto at afskaffe modersmålsundervisningen som et generelt tilbud ved at fratage kommunerne deres pligt og økonomiske muligheder.

Lovforslaget er og bliver en flad omgang læsning, ganske blottet for uddannelsespolitiske visioner. Det svinger ikke rigtig. Der er hverken argumentation endelige dokumentation for, at det vil gavne børnenes muligheder for at blive dygtigere i skolen at fjerne tilbuddet om modersmålsundervisning.

En enkelt flig af en forklaring bliver det dog til: Aldersgrænsen for, hvornår de tosprogede børn skal have stimuleret deres dansk, sættes ned fra 4 år til 3 år. Det er et godt forslag. Det foregår allerede mange steder. Men det er ikke en erstatning.

Jeg synes i øvrigt, at det er lidt sjusket, at disse to forslag præsenteres under samme hat. Vi foretrækker at behandle dem hver for sig, for det er en falsk modsætning, der sættes op, når det gøres til et spørgsmål om, om folkeskolen skal prioritere tidlig sprogstimulering af de 3-årige eller modersmålsundervisningen. Formålet skulle meget gerne være det samme: at give børnene de bedste forudsætninger for at være dygtige i skolen.

Så denne her flig kan ikke dække over, at lovforslaget næppe handler om børnenes tarv, men om at spare penge, og jeg har søreme en mistanke om, at det er et øjeblikks fodring af det evigt forslugne skattestop, sådan som de fleste andre forslag fra regeringen også er det.

Dermed er forslaget et symptom på den lidelse, som regeringen allerede i så rigt mål har vist, at den har. Regeringen ser uddannelse som en udgift og ikke som en investering i fremtiden, og det er trist.

For Socialdemokratiet er modersmålsundervisning hverken en hellig ko eller et ideologisk spørgsmål. Vores interesser koncentrerer sig helt og holdent om, hvad der giver de bedste muligheder for de her børn. Men grundlaget for fuldstændig at skære halsen over på modersmålsundervisningen er ganske enkelt ikke til stede, i hvert fald ikke, hvis man lader sig belaste af saglige forhold og faglig indsigt.

Men som med al anden undervisning er modersmålsundervisning kun et gode, hvis den er ordentlig. Og jeg er sådan set ret sikker på, at der er kvalitetsproblemer rundt omkring. Det gælder ikke mindst i forhold til lærerkræfternes kvalifikationer. Og den tidligere regering var jo faktisk i gang med at tænke tanker om en hårdt tiltrængt uddannelse på feltet.

Der er også mange andre ting, der pådrager sig opmærksomhed: Hvem er det egentlig, der bruger modersmålsundervisningen i dag? Har vi fat i de rigtige målgrupper? Måske skal modtagerkredsen redefineres. Det vil vi gerne være med til at se på.

Modersmålsundervisningen skal jo ses i sammenhæng med resten af skolepolitikken, og det er en del af folkeskoleforliget. Og selv om det nu har været oppe i debatten, er jeg nødt til at sige,